

Verzamelde Ontmoetingen
Terrence Weijnschenk

Katfontwerp: Marco Buschman
Foto's kapt: eigen collectie Anna Boever
en Kim Verduijn

ISBN: 9789464183115

© Terrence Weijnschenk 2021

Zijn tijd

Bij het verlaten van de club
knipperde hij even met de ogen.
Tegen het voor hem felle straatlicht
maar vooral omdat hij haar zag.
Te zien aan haar kleding
was zij 100 jaar eerder weggelopen
uit de Moulin Rouge.

Verdwaald in een andere tijd
keek zij hem schalks aan:
'Ik ben mijn man kwijt,
mag ik met jou mee?'
Met haar hand aan zijn elleboog
nam hij haar mee
op een reis door zijn tijd.

Uitzicht

Hij had al vaker een kleedkamer met haar gedeeld,
maar kon ook vandaag maar moeizaam zijn ogen afwenden
van haar halfnaakte lichaam.

Haar vriend zag het aan, knipoogde
en gaf hem een bemoedigend hoofdknikje.

Het werd tijd om de show te beginnen.
Zij liep voor hem uit het trapje op naar het podium
en hij genoot van het uitzicht.

Vertrokken

Zij was blij hem gevonden te hebben,
hij genoot van haar rust.
Zij genoten van elkaar.
Zelfs tot na het einde.

Waar het precies op stuk liep,
werd nooit helemaal duidelijk.

Wat wel duidelijk was, is het volgende:

Zij kwam uit de kast.
Maar pas nadat hij was vertrokken.

Alsof

Hij was naar bed gegaan om elf uur.
Het was nu drie uur 's nachts
en hij lag nog klaarwakker naar het plafond te staren,
met de handen gevouwen onder zijn hoofd.

Hij had nog steeds niets van haar gehoord.
Moest hij nu weer bellen en een bericht achterlaten?
Kon hij beter nog een brief schrijven?

Hij was zelfs een paar keer langsgeweest.
Op welke dag van de week
of welk tijdstip van de dag hij ook langskwam...
zij was er niet.

Of deed alsof.

Supermarkt

Bij het overhandigen van het wisselgeld
raakten haar vingers de zijne.

Door de vonk die oversloeg, bevroor de tijd.

Hij keek haar in de diepbruine ogen,
zag zichzelf en kwam bij uit zijn kortstondige roes.

Net op tijd om zichzelf te horen zeggen:
Fijne dag nog!
U ook!
En zij straalde haar stralendste glimlach.

Hij zou nooit wat met haar afspreken
en dat wist zij ook.
Maar door haar genoot hij
van elk bezoek aan de supermarkt.

Telt

Zij was blijven slapen en dat deed hem plezier.
Hij luisterde naar de rustige ademhaling
waarvan het ritme alleen werd overtroffen
door dat van de klok.

De zachte, murmelende geluidjes
die zij maakte in haar tevreden slaap
stelden hem gerust.

Morgen ging zij weer naar huis,
maar nu was zij hier. Bij hem.

Het nu is vaak alles wat telt.

Opgegeven

Met kleine pasjes baande zij zich een weg
door de straten van de grote stad.

Een mooie, zwarte schoen zonder hak
droeg zij aan de linkervoet;
aan de rechter een witte gymschoen.

Zij was omringd door tientallen mensen,
deze winderige zaterdagmorgen,
toch was zij alleen.

Het was duidelijk dat zij een zware nacht
achter de rug had en dat er nog vele zouden volgen.

In haar ogen een blik van berusting.

Het idee dat zij ooit weer geluk zou kennen,
had zij al lang opgegeven.

Roken

Zij zat aan de bar te praten
met een ongeschoren en beschonken man.
Die probeerde haar te versieren,
terwijl zij duidelijk geen interesse toonde.
Zij veinsde die zelfs niet.

Hij kon het de man niet kwalijk nemen
want zoals zij eruitzag, kon zij zó gaan liggen
op de motorkap van een rode sportwagen
voor een reclamecampagne.

Hij liep op het stel af en fluisterde in haar oor:
'Ik wil je graag zien in de kleedkamer. Kom je mee?'

Zij aarzelde niet, liet haar gesprekspartner in de steek
en ging met hem mee.

Een half uur later zaten ze in de lucht van verschaald bier
en oude rook samen een sigaretje te roken.

Haar ex-vriend

Ooit hadden zij samengewerkt,
maar als zij toen gekleed was gegaan als nu
was zij waarschijnlijk ontslagen.

Zij boog voorover om hem toe te vertrouwen
dat zij onder haar strakke, leren corset
niets anders droeg dan het kostuum
waarin zij was geboren.

Het was al laat, maar voor hen begon de dag pas.

Toen hij later met haar danste,
vergat hij eenvoudigweg dat zij werden gadeslagen
door haar ex-vriend.

Een bijzondere Nacht

Voor hem was zij een oase van rust
in de hectiek van het feest.

Duizenden stonden te dansen
op muziek van Pink Floyd
en het verwonderde hem niet
dat het hem niet verwonderde.

Al snel wist hij hoe zij heette
en dat haar naam hem altijd zou bijblijven.

Zelfs als hij haar nooit meer zou zien,
had hij er vrede mee.

Nu deelde hij met haar een bijzonder moment
in een bijzondere nacht.

Emotie

De tranen van de zee rolden over de kustlijn,
maar zouden haar nooit bereiken.
Net zo min als hij haar ooit weer zou bereiken.

Hij lag in het strandbed naast dat van haar,
maar die had net zo goed leeg kunnen zijn.
Het verlies van haar liefde smaakte bitter.
En vers.

Slechts een paar jaar geleden lagen zij hier ook.
Misschien zelfs op dezelfde strandbedden.
Die waren toen dicht tegen elkaar aan geschoven
en niets of niemand kon hun ineengestremde vingers
en gevoelens scheiden.

Zij waren het mooiste dat hen ooit was overkomen.

De herinnering aan die begintijd vervaagde
als in het zand gekerfde namen.
Als het ging om het uitwissen van het verleden
reageerden water en tijd beide
met evenveel emotie.